

POSUDEK KONZULTANTA

rigorózní práce Mgr. Heleny K r a u s e

„Kolektivní vyjednávání – srovnání české a německé právní úpravy“

Předložený elaborát je zpracován na závažné a aktuální téma zabývající se problematikou, jejíž celospolečenský význam a důsledky jsou nesporné.

Text rigorózní práce o celkovém rozsahu 105 stran je (kromě úvodu a závěru) rozdělen do šesti částí dále zpravidla podrobněji členěných. V první části autorka nastiňuje vývoj kolektivního vyjednávání v Evropě od jeho prvopočátků až po současný stupeň rozvoje kolektivních pracovněprávních vztahů. Následující kapitola předkládá přehled pramenů kolektivního pracovního práva, který kromě vnitrostátních zahrnuje i nejdůležitější dokumenty mezinárodního práva a práva Evropských společenství. Třetí část se zabývá platnou úpravu kolektivních pracovněprávních vztahů se zaměřením na kolektivní vyjednávání a uzavírání kolektivních smluv v ČR. Autorka zde vymezuje pojem, cíle, subjekty a pravidla kolektivního vyjednávání a dále druhy a obsah kolektivních smluv a úpravu řešení kolektivních sporů. Navazující čtvrtá kapitola podává analýzu téže problematiky v Německu. V páté kapitole provádí autorka na základě předcházejících charakteristik komparaci kolektivního vyjednávání v české a německé právní úpravě a upozorňuje na jejich hlavní rozdíly i společné rysy. Závěrečná kapitola je věnována úloze, vývoji a postavení soudobého kolektivního vyjednávání v moderní společnosti. Autorka zde předkládá zajímavé postřehy, týkající se proměn v pozici a vlivu odborů v současnosti, uváděné v širších společensko politických souvislostech. Je zde velmi dobře zachycena dynamika vývoje ve zkoumané oblasti i současné trendy v kolektivním vyjednávání v Evropě i v mimoevropských zemích. V samotném závěru rigorozantka shrnuje poznatky, k nimž v práci dospěla, a na jejich základě pak provádí hodnocení české právní úpravy kolektivního vyjednávání.

Na způsobu zpracování předloženého elaborátu je patrný hlubší zájem autorky o zvolené téma, o čemž mimo jiné svědčí i široký okruh odborné literatury (české i německé), z níž vycházela, a kterou v práci uvážlivě používá a vždy řádně cituje. Práce má přehlednou, vnitřně vyváženou logickou strukturu, její jednotlivé

části jsou velmi dobře provázány. Zkoumanou problematiku vhodně doplňují grafy a tabulky se statistickými údaji.

Také z hlediska obsahového je elaborát zpracován velmi precizně a nevykazuje závažnější nedostatky. Pokud se zde vyskytují, mají spíše charakter drobných nepřesností (např. v názvu části .3.3.10 bylo vynecháno slovo „závažnosti“, na str. 22 v odst. prvním je uveden výraz „osoby se změněnou pracovní schopností“, který již právní úprava nepoužívá). Vzhledem k tomu, že jsem své připomínky předávala autorce v průběhu zpracování rigorózní práce, nemám již k její finální verzi další výhrady.

Celkově je možno konstatovat, že předložená rigorózní práce vyhovuje všem stanoveným požadavkům, a proto ji **d o p o r u č u j i** k obhajobě.

Navrhuji, aby v rámci diskuse při obhajobě autorka pohovořila na téma rozdílů v charakteru kolektivního vyjednávání v České republice a v Německu (str.80-81) a reagovala též na změny v úpravě kolektivních pracovněprávních vztahů v důsledku zrušení některých ustanovení zákoníku práce na základě Nálezu Ústavního soudu z března 2008.

10. března 2008

Doc.JUDr.M.Vysokajová, CSc.